

Sygn. akt VII Ka 843/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Elżbieta Łotowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej Mirosława Kulisia

po rozpoznaniu w dniach: 24 września i 15 października 2019 r.

sprawy **L. R. (1)** ur. (...) w J., syna J. i J. z domu O.

oskarżonego z art. 244 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 6 sierpnia 2019 r., sygn. (...)

I zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w ramach rozstrzygnięć z pkt I i II sentencji w miejsce orzeczonej wobec oskarżonego kary 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres roku tytułem próby na podstawie art.244 kk przy zastosowaniu art.37a kk orzeka wobec L. R. (1) karę grzywny ustalając liczbę stawek dziennych na 30 (trzydzieści) a wartość 1 (jednej) stawki na 10 (dziesięć) zł,

II w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze,

IV zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. G. kwotę 504 (pięćset cztery) zł tytułem opłaty za obronę z urzędu oskarżonego L. R. (1) wykonywanej w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 115,92 (sto piętnaście złotych i dziewięćdziesiąt dwa grosze) zł tytułem podatku od towarów i usług od tej opłaty.

Sygn. akt VII Ka 843/19

UZASADNIENIE

L. R. (1) został oskarżony o to, że w dniu 10 grudnia 2018 r. około godziny 14:45 w O. na ul. (...), prowadząc pojazd mechaniczny marki I. o nr rej. (...) naruszył sądowy zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczony wyrokiem Sądu Rejonowego w N. Wydział (...)o sygn. akt (...)obowiązującym od 16 lutego 2018 r. do 19 lutego 2019 r.

tj. o czyn z art. 244 kk.

Sad Rejonowy w O. wyrokiem z dnia 6 sierpnia 2019 r., w sprawie sygn. akt (...)

I oskarżonego L. R. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 244 kk skazał go na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 1 (jednego) roku,

III na podstawie art. 42 § 1a pkt.2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku,

IV zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. G. kwotę 420 (czterysta dwadzieścia) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym oraz kwotę 96,60 zł. tytułem podatku VAT od tego wynagrodzenia,

V na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Powyższy wyrok w całości zaskarżył obrońca oskarżonego i zarzucił mu:

1/ obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 410 k.p.k. poprzez uznanie za wiarygodne zeznań świadka M. S. oraz wyjaśnień L. R. (1) w tej części, która koresponduje z zeznaniami ww. świadka a jednocześnie uznanie wyjaśnień oskarżonego za niewiarygodne, co w konsekwencji doprowadziło do błędu w ustaleniach faktycznych i uznaniu L. R. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów;

2/ błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę i mających wpływ na treść wyroku, poprzez błędne ustalenie okoliczności popełnienia czynu zabronionego i ich niepoprawną ocenę, tzn. uznanie, że oskarżony chciał albo godził się popełnić czyn zabroniony i miał świadomość jego bezprawności, podczas gdy oskarżony L. R. (1) dopuścił się zarzucanego mu czynu w błędnej usprawiedliwionej nieświadomości jego bezprawności, co skutkowało winno jego uniewinnieniem.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uznanie, że oskarżony działał w warunkach nieświadomości bezprawności czynu, tj. w warunkach, o których mowa w art. 30 k.k i w konsekwencji o uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego nie jest zasadna.

Na wstępie zaznaczyć należy, iż wbrew zarzutom skarżącego Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń w zakresie okoliczności stanu faktycznego, jak również zawinienia oskarżonego. Dokonana przez Sąd I instancji analiza materiału dowodowego jest wnikliwa i jasna, odpowiadająca dyrektywom określonym w art. 4 k.p.k., a przeprowadzone w oparciu o tę analizę wnioskowanie jest logiczne, zgodne z przesłankami wynikającymi z art. 7 k.p.k. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że Sąd I instancji wnikliwie zweryfikował tezy aktu oskarżenia w granicach niezbędnych dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia skutkującego uznaniem winy L. R.. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynikają powody takiego rozstrzygnięcia, a Sąd Okręgowy w pełni podziela przedstawioną tam argumentację. W tej sytuacji nie ma potrzeby ponownego przytaczania całości argumentacji zawartej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, którą Sąd Okręgowy aprobuje i należy jedynie zaakcentować te elementy, które przemawiają za odmową podzielenia stanowiska oskarżonego.

Sąd Rejonowy słusznie dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w takim zakresie, w jakim korespondują one z dokumentami znajdującymi się w aktach Sądu Rejonowego w N. sygn. (...) oraz zeznaniami świadka M. S.. Ponadto na uwadze należy mieć to, że w istocie na rozprawie w dniu 6 sierpnia 2019 r. L. R. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu w ramach niniejszego postępowania czynu- porównaj k.80 odw. Zauważyć także należy, że w sprawie oceniane było zachowanie oskarżonego pod kątem popełnienia zarzucanego mu czynu a nie kwestie związane z zatrzymaniem do kontroli drogowej w dniu 10 grudnia 2018 r. na ulicy (...) w O..

Co do tej kontroli nie ma żadnych podstaw aby zakwestionować zeznania M. S., który w istocie przedstawił okoliczności zatrzymania pojazdu kierowanego przez oskarżonego do kontroli drogowej oraz przebieg dalszych czynności z tym

związanych oraz opisał w tym kontekście zachowanie L. R., w tym posiadaną przez niego wiedzę o obowiązującym go zakazie.

W świetle treści odpisu prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w N. z dnia 8 lutego 2018r. w sprawie sygn.. akt (...) – k.8 nie może budzić wątpliwości, że w czasie objętym zarzutem tj. 10 grudnia 2018 r. w stosunku do L. R. biegł okres zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, który obowiązywał od 16 lutego 2018 r. do 16 lutego 2019 r.. Po wydaniu tego wyroku oskarżony składał liczne pisma, **przy czym w dniu 7 sierpnia 2018r. doręczono mu odpis prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w N. k.108.** Tym samym Sąd I instancji w pełni zasadnie ustalił i przyjął, że oskarżony prowadząc pojazd w dniu 10 grudnia 2018 r. był świadomy tego, że wyrok wydany w dniu 8 lutego 2018 r. w sprawie (...) jest prawomocny, a w szczególności, że dotyczy go zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów obowiązujący.

Powyzszej okoliczności w zakresie zdawania sobie przez L. R. sprawy z prawnych konsekwencji wyroku Sądu Rejonowego w N. w żadnym stopniu nie mogą podważyć okoliczności dotyczące motywacji oskarżonego, jego sytuacji rodzinnej i osobistej czy też składnych kolejnych pism procesowych, w tym o wniesienie kasacji od wyroku Sądu Rejonowego w N.. Całkowicie zatem chybione jest wskazywanie w apelacji na rzekomą błędną usprawiedliwioną nieświadomość L. R. albowiem oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę z tego, że podjął się kierowania samochodem pomimo orzeczonego wobec niego prawomocnie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Uznając rozstrzygnięcie Sądu I instancji za prawidłowe co do zasady, Sąd Okręgowy zmienił jednocześnie rodzaj kary uznając, że orzeczona wobec L. R. kara trzech miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jest karą rażąco surowa. Tym samym za możliwe i celowe uznano zastosowanie art. 37a kk co skutkowało wymierzeniem kary grzywny, która uwzględnia charakter i okoliczności czynu, postawę oskarżonego, wskazywane przez niego motywy działania a także stan zdrowia oskarżonego oraz bardzo trudną sytuację materialną jego rodziny. Orzeczona wyrokiem z dnia 15 października 2019 r. kara grzywny nie przekracza stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości czynu, spełni również swe cele wychowawcze i zapobiegawcze.

Trafnie natomiast kierując się powyższymi względami, a nadto mając na uwadze sytuację rodzinną oskarżonego, Sąd I instancji orzekł tytułem środka karnego **obligatoryjny** w omawianym wypadku (art.42§1a pkt 2 kk) zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na minimalny dopuszczalny okres roku.

Mając powyższe na uwadze zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że w ramach rozstrzygnięć z pkt I i II sentencji w miejsce orzeczonej wobec oskarżonego kary 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres roku tytułem próby na podstawie art.244 kk przy zastosowaniu art.37a kk orzeczono wobec L. R. (1) karę grzywny ustalając liczbę stawek dziennych na 30 (trzydzieści) a wartość 1 (jednej) stawki na 10 (dziesięć) zł i w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymano w mocy- art.437§2 kpk, art.438pkt1-4.

Na podstawie art.624§1 kpk zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze uznając, że przemawia za tym sytuacji osobista i rodzinna oskarżonego.

Na podstawie art.29 ustawy prawo o adwokaturze zasądono od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. G. kwotę 504 (pięćset cztery) zł tytułem opłaty za obronę z urzędu oskarżonego L. R. (1) wykonywanej w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 115,92 (sto piętnaście złotych i dziewięćdziesiąt dwa grosze) zł tytułem podatku od towarów i usług od tej opłaty.